

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25436/2024
03.04.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Веселин Стојић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Љубиша Павловић, адвокат из ..., ради проглашења извршења недопуштеним, одлучујући о ревизији туженог ВВ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1322/23 од 01.02.2024. године, у седници одржаној 03.04.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог ВВ изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1322/23 од 01.02.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прибоју П 120/2022 од 06.02.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се прогласи као недопуштено извршење Јавног извршитеља Марине Пековић из ... ИИ 757/18, у делу где је закључком ИИ 757/18 од 14.02.2019. године (очигледном грешком у писању наведено „ИИ 757/19“) заплењено возило тужиоца марке Volkswagen Jeta 1.9 TDI, рег. ознаке ..., број шасије ...и број мотора ..., што су тужени дужни признати. Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженом ВВ накнади трошкове парничног поступка од 60.900,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1322/23 од 01.02.2024. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда, тако што је усвојен тужбени захтев тужиоца и проглашено је као недопуштено извршење јавног извршитеља Марине Пековић из ... ИИ 757/18 у делу где је закључком ИИ 757/18 од 14.02.2019. године (очигледном грешком у писању наведено „ИИ 757/19“) заплењено возило тужиоца марке Volkswagen Jeta 1.9 TDI, рег. ознаке ..., број

шасије ... и број мотора ..., што су тужени дужни признати и тужени ВВ је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 157.200,00 динара. Ставом другим изреке, тужени ВВ је обавезан да тужиоцу накнади трошкове другостепеног поступка од 62.100,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог ВВ за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени ВВ је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Испитујући побијану пресуду применом члана 408. у вези са чланом 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, док се на друге битне повреде одредаба парничног поступка ревизијом одређено не указује.

Према утврђеном чињеничном стању на коме је заснована побијана одлука, на предлог ВВ, као извршног повериоца, покренут је поступак извршења против овде туженог ББ, као извршног дужника, ради наплате потраживања на основу извршне исправе – правноснажне и извршне пресуде Основног суда у Прибоју П 30/2015 од 25.05.2017. године. Решењем Основног суда у Прибоју Ии 430/2018 од 12.12.2018. године (правноснажно 09.02.2019. године) усвојен је предлог за извршење, након чега је решење достављено јавном извршитељу Марини Пековић из ..., ради спровођења извршења (ток поступка ближе је наведен у побијаној пресуди). Утврђено је да је у обавештењу ПС Прибој од 03.01.2019. године, које је достављено јавном извршитељу, наведено да је провером утврђено да ББ нема у свом власништву моторно возило, након чега је јавни извршитељ 18.01.2019. године донео закључак којим је одредио спровођење извршења (одређено решењем Основног суда у Прибоју Ии 430/18 од 12.12.2018. године) пленидбом новчаних средстава са текућих рачуна извршног дужника, а 14.02.2019. године донео је закључак да се додаје предмет и средство извршења, па се поред спровођења извршења на новчаним средствима код банке, одређује спровођење извршења пописом, проценом и продајом покретних ствари у државини извршног дужника, на означеној адреси или у државини других лица, а која су у својини извршног дужника. Наведени закључак је уручен извршном дужнику 19.06.2019. године, који је одбио да потпише доставницу за лично достављање. На адресу извршног дужника 17.12.2019. године изашли су пуномоћник повериоца и полицијски службеници, али извршни дужник није затечен на адреси из предлога, али је извршни дужник дошао испред дискотеке „ГГ“, која се води на тужиоца, брата извршног дужника. На лицу места је пописан аутомобил Volkswagen Jeta, рег. ознаке ..., а том приликом извршни дужник је изјавио да живи на другој адреси од оне која је наведена у предлогу за извршење, а записник о процени покретних

ствари сачињен је 12.02.2020. године. Након две неуспеле јавне продаје путем усменог јавног надметања, јавни извршитељ је 13.08.2020. године донео закључак о преносу на извршног повериоца права својине на покретној ствари - путничком моторном возилу Volkswagen Jeta и наложено је извршном дужнику, да преда покретну ствар у мирну и несметану државину извршном повериоцу, који закључак је извршни дужник примио 25.08.2020. године. На записнику од 24.09.2020. године јавни извршитељ је констатовао да је у присуству полицијских службеника и пуномоћника извршног повериоца изашао на адресу и да је провером на терену, у пратњи полицијских службеника изашао на више локација у граду Прибоју, ради потраге и предаје пописаног возила, али да предметно возило нису затекли. ПС Прибој је 09.10.2020. године обавестила јавног извршитеља да су провером кроз службену евиденцију утврдили да ББ нема у свом власништву регистровано возило, да је возило ... власништво АА, да је возило Volkswagen Jeta, рег. ознаке ..., да је датум прве регистрације 30.07.2007. године, да је регистровано до 24.12.2020. године, да је купљено 2012. године, а да је уговор о купопродаји возила од 07.09.2012. године закључен између PORŠE MOBILITY Д.О.О. Београд, као продавца и тужиоца, као купца, на чије име је и издат рачун од 18.09.2012. године. Тужилац и тужени су рођена браћа, близанци, живели су у породичној заједници и док је трајала породична заједница у власништво су стекли непокретну и покретну имовину која се у различитим периодима водила на њихова имена као власнике. Утврђено је да је тужени ББ, када је сазнао да је предметно возило пописано од стране јавног извршитеља о томе обавестио тужиоца, на кога је возило регистровано, као и да је тужилац предметно возило регистровао у децембру 2019. године под новим регистрационим ознакама (...) и тако регистровано возило тужилац је у фебруару 2020. године одвезао у Сарајево, где се предметно возило и сада налази.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је одбио тужбени захтев, налазећи да је власник предметног возила тужени ББ, јер је био у државини возила, користио га је и довезао на простор где је пописано од стране јавног извршитеља 17.12.2019. године, оценивши да је возило фиктивно било регистровано на тужиоца. Навео је да је тужени имао могућност изјављивања правних лекова у извршном поступку и покретања парничног поступка, у смислу одредбе члана 81. Закона о извршењу и обезбеђењу („Сл. гласник РС“, бр. 106/2015... и 54/19), што није искористио. Закључио је да је тужбени захтев неоснован и у смислу одредаба члана 108. и члана 111. истог закона, јер тужилац као треће лице није поднео приговор током извршног поступка, па ни током трајања предметне парнице. По становишту првостепеног суда, тужени ВВ није пасивно легитимисан у овој правној ствари, будући да предметно возило није административним уписом код надлежног органа преведено на овог туженог, нити је тужени дошао у посед предметног возила.

Међутим, другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и усвојио тужбени захтев, применом одредаба члана 58. Устава Републике Србије и члана 1. Протокола 1. уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода, налазећи да је треће лице овлашћено да тужбу за недопустивост извршења

(излучну тужбу) поднесе без обзира на то да ли га је судија који поступа у извршном поступку упутио на парницу или је пропустио да то уради, оценивши да се тужба ради недопустивости извршења на одређеном предмету извршења подноси увек против извршног повериоца, а тужбом може бити обухваћен и извршни дужник у том поступку ако оспорава право трећег лица на предмету извршења које право спречава извршење, закључивши да је тужени ВВ пасивно легитимисан. Додатна аргументација другостепеног суда је да, с обзиром да из чињеничног утврђења произилази да је возило у време извршеног пописа било регистровано на тужиоца, да је затечено у државини туженог ББ и да је пописано као његова својина, иако је јавни извршитељ пре извршеног пописа имао сазнање да извршни дужник нема у свом власништву регистровано возило, а при чињеници да није пружен доказ о постојању правног основа за стицање својине туженог на возилу, закључио је да је извршеним пописом повређено право на имовину тужиоца, због чега је основан тужбени захтев.

По оцени Врховног суда, одлука другостепеног суда је заснована на правилној примени материјалног права.

Одредбом члана 108. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“, бр. 106/2015... 54/2019), прописано је да треће лице које тврди да на предмету извршења има неко право које спречава извршење може јавном извршитељу поднети приговор којим захтева да се извршење утврди недозвољеним на том предмету (став 1), да приговор трећег лица може да се поднесе до окончања извршног поступка. Одредбом члана 111. став 1. истог закона, прописано је, да треће лице може у року од 30 дана од дана пријема правноснажног решења о одбијању приговора да покрене парнични поступак против извршног повериоца, ради утврђења да је извршење на предмету недозвољено.

Сагласно наведеном, трећим лицима дата је могућност да заштите своју имовину када је у извршном поступку одређено спровођење извршења ради намирења потраживања извршног повериоца на предмету на коме не постоји право извршног дужника, већ право трећих лица које спречава извршење (што је у складу са одредбом члана. 58 Устава Републике Србије и чланом 1. Протокола 1 уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода којима се јемчи мирно уживање имовине, имајући у виду да се извршење спроводи на предмету који не представља имовину извршног дужника, већ трећег лица). У конкретном случају тужилац тужбеним захтевом тражи да се прогласи као недопуштено извршење Јавног извршитеља Марине Пековић из Ужица ИИ 757/18, у делу где је закључком ИИ 757/18 од 14.02.2019. године заплењено возило тужиоца марке Volkswagen Jeta 1.9 TDI, рег. ознаке ... . Из чињеничног утврђења произилази да је предметно возило купљено још 2012. године, да је купац предметног возила тужилац на чије име је регистровано предметно возило, као и да је јавни извршитељ пре извршеног пописа предметног возила имао сазнања да извршни дужник ББ нема у свом власништву моторно возило, јер је добио обавештење од ПС Прибој од 03.01.2019. године да је провером утврђено да ББ нема у свом власништву моторно возило. Такође ПС Прибој је 09.10.2020. године

обавестио јавног извршитеља да су провером кроз службену евиденцију потврдили да ББ нема у свом власништву регистровано возило и да је возило ... власништво АА, па код чињенице да током поступка није пружен доказ о постојању правног основа за стицање својине туженог на возилу који би оборио претпоставку о регистрованом власнику, по оцени Врховног суда правилан је закључак другостепеног суда да је у извршном поступку пописано возило чији је власник тужилац, а не тужени као извршни дужник, те да је извршеним пописом повређено право на имовину тужиоца. Имајући у виду наведено, по оцени Врховног суда, правилан је закључак другостепеног суда да је тужилац, као треће лице које сматра да на предмету извршења има такво право које спречава извршење, овлашћен да тужбу за недозвољеност извршења поднесе без обзира на то да ли га је судија који поступа у извршном поступку упутио на парницу или је пропустио да то уради. Наиме, упућивање од стране извршног суда на парницу лица које има неко право на стварима на којима се спроводи извршење, не представља неопходну процесну претпоставку за дозвољеност тужбе ради проглашења недозвољености извршења. Стога су неосновани наводи ревизије туженог да је тужбу требало одбацити јер тужилац (као треће лице које није учествовало у извршном поступку иако је знао да се против његовог брата води извршни поступак) није користио правна средства из члана 108. ЗИО.

Неоснован је навод ревизије да тужени ВВ није пасивно легитимисан. Наиме, стварна легитимација у парници представља материјално-правни однос странака према предмету спора, односно према праву за чију је заштиту парница покренута. О постојању стварне легитимације суд води рачуна и по службеној дужности и зависи од материјалног права које се примењује на одређено чињенично стање. Тужилац је активно легитимисан ако је носилац права које је предмет спора, а тужени је пасивно легитимисан ако на њему лежи обавеза која одговара тужиоцевом праву. Како је тужени ВВ као извршни поверилац предлогом за извршење предложио извршење на возилу чији је власник тужилац, он је као извршни поверилац морао бити обухваћен овом тужбом. Наиме, извршни поверилац је пасивно легитимисан у поступку ради проглашења извршења недозвољеним, будући да је управо извршни поверилац лице које је покренуло извршни поступак ради намирања свог потраживања на предмету на коме не постоји право извршног дужника, већ право трећих лица које спречава извршење, а у конкретном случају право својине тужиоца на путничком аутомобилу на коме је одређено извршење. Стога је правилно другостепени суд преиначио првостепену пресуду и усвојио тужбени захтев тужиоца.

На основу изнетог, применом одредбе члана 414. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

Врховни суд је имао у виду да је у ставу првом изреке пресуде првостепеног и другостепеног суда, очигледном грешком у писању наведено „ИИ 757/19“ „, уместо „ИИ 757/18“, али наведено није од утицаја на другачије одлучивање, будући да се наведена грешка може исправити у смислу одредбе члана 362. ЗПП.

Председник већа-судија

Мирјана Андријашевић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић